

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

NYILTTÉREN MEGJELŐ KÖZLEMÉNY 5 HASÁBOS SORA 15 KR.

Nagyobb terjedelmű, mint szinte több izbeli hirdetés alkuszint a legolcsóbb árért.

Hirdetési árak: Helyben és postán küldve: Egy évre 10 frt. Félévre 5 frt. Három hónapra 2 frt 50 kr.

A zürzavarak napjai.

(Nem hiába mondják az emberek áprilist, — sz. György lovag havát — végzetes és zürzavaros hónap! Bezzeg az osztrák-magyar birodalmi zürzavarak is elég jogosultságot adnak a babonának, mely ama végzetes hónap gyökerezik. Potocky gr. mindenféle kapkod, mint Orbán a meyhőköhöz, hogy a Lajtán túl mihamarabb összeheverényeszen jó jóvaló kabinetet; — de ugylászik, még mindig csak áprilist járatnak vele; mert a már kinevezett 2 minister is csak hivatalnok-minister; parlamenti ministerium, hogy mikor alakul: isten tudja. —

Mig egyfelől az ily ministerium megalakítása tartja a kedélyeket folytonos izgatóságban, nem kevesebb hevéllyel idéz elő ama hangulat, mely a legutóbbi időkben Beust gr. államkancellár iránt uton-utófélen nyilvánul. A centralisatio hőseinek szemében eddig is oriaszi szálka volt Beust, mint ki a decentralisatio zászlóvivője gyanánt szerepel a foederalisban véli az állam ügyét megalapítani. —

Az egész osztrák aristocrazia, egyfelől, a becsi polgárság s az iparos osztály tehetősebb része másfelől, nem igen jó szemmel nézi az államkancellár ily irányzatu mivéletét, páni félelem fogynak oket el, hogy azok által Bécs hatalma gyengülend s elveszti fensőbbiségét a birodalomnak egyéb városai fölött.

Innen van az a nagy jajveszékés, mely Bécs falai közt hangzik, mióta a magyar országgyűlés Pest szépitésére s rendezésére néve az államügyet megzavarta s az szentesített. Innen van az, hogy Beust gr. e végzetes hónapnak éppen 9-én a becsi várkaplona ajtaja előtt a föleszelt néptömegtől heves piesszések s füttökkel üdvözöltetett.

Tény, hogy Beust gr. állását a magasabb körökben is görbe szemmel kezdik nézni s azt mindinkább tarthatlanak tekintik.

Akárhogy esztrák-csavarjék is azonban a dolgok a becsi urak s kötnék az elagott székvaroshoz remények s egy suba a alatt belátják azt, hogy Bécsnek csak multja volt, de jövője nincs. Buda-Pest van egyedül arra hivatva, hogy összpul, tömör mellvédül szolgálhasson a zivatarok ellenében, s az állam székvarosává emelkedjék. Ezt felve gyanítja a jó becsiek, és rettegve gondolnak a bekövetkező időről, midőn a nagy Mátyás palotájában lesz a főhatalom központja.

A centralisatio mindenestre hiú törekvés lenne, s mint többször tapasztalás igazolta, mindenféle kísérlet csak keserű gyümölcsöt termelt nálunk s az egész birodalomban. —

E surrogatum már lejártá korát s valami jobbat kell találni, mely mind a trón alapját mentül jobban megszilárdítsa, mind a nemzetiség polgári életét s vagyoni felvirágosását előmozdítsa.

Vajon sikerül-e gr. Potockynak a talány egy részét megfejteni: az a jövő titka; de ha a közelebbi 20 év történetét gondosan áttanulmányozta, megtalálhatja nem nagy fáradsággal a kulcsot, mely a jövő kormányzat rejteit tartja zárva.

A Lajtán túli új ministerek.

A bécsi hivatalos újság immár közölte az uralkodónak több rendbeli kéziratát, részint a régi ministerek elbocsátásáról, részint az újjak kinevezéséről. Az újból megalakult cabinet elnöke e szerint Potocky gr., ki egyszersmind a földmívelési ügyország vezetésével is meg van bízva; Taaffe Ede gr. belügyér lett s amellet a honvédelmi ministerium vezetője; Tschabuschnigg Adolf lovag igazságügyérré nevezett ki s ugyanaz ő vállára nehézkedik a közoktatási ügyország vezetésének gondja is. A pénzügyország vezetésé pénzügyéri osztályfőnök Distler Károlyra, a kereskedelmi pedig De Pretis osztályfőnökre van bízva.

E kinevezésekből nyilván kitűnik, hogy az egész, egy szükségből, elkerülhetlen szükségből hirtelenben alakított ministerium, — mely az ideiglenesség jellegét horjda magán s azért, nagyon is sejtethető, hogy a ressortok élére nagy részben nem ügyérek, hanem csak ugynevezett vezetők alkalmaztattak, s ugylászik, Potocky gr. permanens állása is attól tétetik függővé: képes lesz-e in principio ily kabinet megalkotására, melyben mind a fejedelmek bizalmat helyezzen, mind az alkotmányos népek többségének rokonszenvét megnyerhesse. —

Mi azt hisszük, mindent csaknem lehetetlenség lesz Potocky gr.-nak kivinni; azonban koránt sem jogszerű a Rechbauer-féle autonomistának amaz aggályai, mintha elkétek volna politikájuknak — mely mellet ily melegen buzogtak az adresso-viták alkalmával — érvényesítésével.

Hogy most tényleges szerepük nem jutott számukra, azon legkevésbé sem kell buculniok; mert minden oda mutat, hogy a most kinevezett férfiak csak azért állították a kormányzat élére, hogy annak kérései meg ne akadjanak.

E kormányzat csak mintegy átmeneti lesz, s ha Kaisersfeld és hívei, komolyan és higgadtan küzdenek folyvást elveik mellet, hivatott pártjukat a kormányképeségre előkészíthetik s autonom eszméiket programmá alakíthatják.

Ne jessze el az oppositiot a látszat ez experimentum miatt. Az osztrák diplomacia is kezdi már lassankint belátni, hogy Ausztriának kormányzatában gyökeres reformok behozatala szükséges, mert azok nélkül a bajok külsőleg-belsőleg csak szaporodnak.

Idé mutat nyilván az új ministeriumnak hevenységzett összeállítása is, ideiglenesen addig, míg vagy Potocky gr.-nak sikerülend a nép érületét, hangulatát kifürkészve, valódi embert a tömegből kiválogatni, vagy ellenkező esetben, lépni a kísérlet teréről, hogy másvalakinek adjon helyet, ki több szerencsével járand el az Ausztria jövőjére néve nagy-

fontosságú főladat megfejtesében, s egy sikerrel keresztülvihető elve érvényesítésében.

Potocky gr. ugyan, ugylászik, a legjobb reményben él, s a vajdaságból itélve, nagy dolgok szülemlenek meg általa; de azért még mindig kérdések kérdése marad: vajon a hegy nem fog-e egeret szólni!

Annyi áll, hogy ezen ideiglenes ministerium az osztrák központosítási rendszernek hanyatlását jelzi; s ezen irányban folyvást haladás lesz észlelhető: a nemzetek önállósága csak nyerni fog terben és értékben; ami Magyarországra néve is csak nyereség lesz.

A debreczeni kereskedelmi és iparkamara válasza az országgyűlésileg kiküldött jegybankügyi bizottság által felállított kilencz kérdőpontra.

(Vége.) A XV. t. cz. 6 §-sa ugyan mind a két állam félnek tetszésére hagyta az államadóssági kamatjártásokat adóssági kötvények törlesztése vagy készpénzbeli töké visszafizetése vagy készpénzbeli töké visszafizetése által csökkenteni, de ez nem nyújt még elég biztosítékot arra, hogy egyik fél által eszközölt kamat vagy töké törlesztés a másik fél részéről is megfelelő törlesztést fog magá után vonni. Ily körülmények közt pedig vigyázatlanság volna a törlesztéseket megkezdeni, mivel a törlesztő államfél, ha nem győződik meg a másik fél részéről is megfelelő törlesztéssel, ép oly összeg adóssággá maradna felelős, mint a mennyit az a kiegyezés alkalmával elvállalt.

Ezek következtében a valuta helyreállítására néve sürögősen teljesítendő feladatnak tartjuk az államadósság elküldését, ugylászik, a XII-dik és az ebből kifolyó arány megállapítás szerint a XIV. t. cz. cikkiek kijelölök.

Azon 80 milliónyi államkölcöset illetőleg, melylyel Ausztria az osztrák nemzeti banknak tartozik, de a melynek jogigénye a magyarörvényekben nincsen formulázva és meghatározva, — s ha mégis Magyarország a függő adósságok iránti kötelezettségét az 1867. évi XII. t. cz. 64 §-ban érintett méltánosság alapján és részre is kiterjeszteni akarják: szükséges lenne a hazaiakat törleszteni, ezen adósságnak reánk eső részét is elkülöníteni.

Mind ezek végeredménye a 30% arányszert körülbelül 144 millió forintnyi csupán Magyarország terhelő függő adósságba nyilvánulna, — melyet az országnak a törlesztés idejéig állam kötvényekkel kellene helyettesíteni.

A mi a kivitteli módokat illeti, arranézve véleményünk oda irányul, hogy mindaddig, míg Magyarország a forgalomból kivont államjegyeket, már akár az egy, akár pedig a több-bank rendszer utján, saját bankjegyével nem helyettesíti, addig mind a két államfél részéről ugylászik, állami mint magán fizetésnek a mostani államjegyekkel kell történni. A tökéletes helyettesítés joga Magyarországnak kell hogy megszűnjék, a mi különben amugy is természetesen következménye volna a magyarpénz kizárólagos elfogadásának.

VIII. Ha az azzonnal nem eszközölhető a pénzérték visszaállításása, mi módon kell azt előkészíteni?

Mivel a kamara nincs azon adatoknak birtokában, melyek a kérdés megoldásánál mint segédeszközök nélkülözhetlenek, — és mivel azon adatok beszerzése az idő rövidsége miatt nem

fontosságú főladat megfejtesében, s egy sikerrel keresztülvihető elve érvényesítésében.

Potocky gr. ugyan, ugylászik, a legjobb reményben él, s a vajdaságból itélve, nagy dolgok szülemlenek meg általa; de azért még mindig kérdések kérdése marad: vajon a hegy nem fog-e egeret szólni!

Annyi áll, hogy ezen ideiglenes ministerium az osztrák központosítási rendszernek hanyatlását jelzi; s ezen irányban folyvást haladás lesz észlelhető: a nemzetek önállósága csak nyerni fog terben és értékben; ami Magyarországra néve is csak nyereség lesz.

A debreczeni kereskedelmi és iparkamara válasza az országgyűlésileg kiküldött jegybankügyi bizottság által felállított kilencz kérdőpontra.

(Vége.) A XV. t. cz. 6 §-sa ugyan mind a két állam félnek tetszésére hagyta az államadóssági kamatjártásokat adóssági kötvények törlesztése vagy készpénzbeli töké visszafizetése vagy készpénzbeli töké visszafizetése által csökkenteni, de ez nem nyújt még elég biztosítékot arra, hogy egyik fél által eszközölt kamat vagy töké törlesztés a másik fél részéről is megfelelő törlesztést fog magá után vonni. Ily körülmények közt pedig vigyázatlanság volna a törlesztéseket megkezdeni, mivel a törlesztő államfél, ha nem győződik meg a másik fél részéről is megfelelő törlesztéssel, ép oly összeg adóssággá maradna felelős, mint a mennyit az a kiegyezés alkalmával elvállalt.

Ezek következtében a valuta helyreállítására néve sürögősen teljesítendő feladatnak tartjuk az államadósság elküldését, ugylászik, a XII-dik és az ebből kifolyó arány megállapítás szerint a XIV. t. cz. cikkiek kijelölök.

Azon 80 milliónyi államkölcöset illetőleg, melylyel Ausztria az osztrák nemzeti banknak tartozik, de a melynek jogigénye a magyarörvényekben nincsen formulázva és meghatározva, — s ha mégis Magyarország a függő adósságok iránti kötelezettségét az 1867. évi XII. t. cz. 64 §-ban érintett méltánosság alapján és részre is kiterjeszteni akarják: szükséges lenne a hazaiakat törleszteni, ezen adósságnak reánk eső részét is elkülöníteni.

Mind ezek végeredménye a 30% arányszert körülbelül 144 millió forintnyi csupán Magyarország terhelő függő adósságba nyilvánulna, — melyet az országnak a törlesztés idejéig állam kötvényekkel kellene helyettesíteni.

A mi a kivitteli módokat illeti, arranézve véleményünk oda irányul, hogy mindaddig, míg Magyarország a forgalomból kivont államjegyeket, már akár az egy, akár pedig a több-bank rendszer utján, saját bankjegyével nem helyettesíti, addig mind a két államfél részéről ugylászik, állami mint magán fizetésnek a mostani államjegyekkel kell történni. A tökéletes helyettesítés joga Magyarországnak kell hogy megszűnjék, a mi különben amugy is természetesen következménye volna a magyarpénz kizárólagos elfogadásának.

VIII. Ha az azzonnal nem eszközölhető a pénzérték visszaállításása, mi módon kell azt előkészíteni?

Mivel a kamara nincs azon adatoknak birtokában, melyek a kérdés megoldásánál mint segédeszközök nélkülözhetlenek, — és mivel azon adatok beszerzése az idő rövidsége miatt nem

fontosságú főladat megfejtesében, s egy sikerrel keresztülvihető elve érvényesítésében.

Potocky gr. ugyan, ugylászik, a legjobb reményben él, s a vajdaságból itélve, nagy dolgok szülemlenek meg általa; de azért még mindig kérdések kérdése marad: vajon a hegy nem fog-e egeret szólni!

Annyi áll, hogy ezen ideiglenes ministerium az osztrák központosítási rendszernek hanyatlását jelzi; s ezen irányban folyvást haladás lesz észlelhető: a nemzetek önállósága csak nyerni fog terben és értékben; ami Magyarországra néve is csak nyereség lesz.

A debreczeni kereskedelmi és iparkamara válasza az országgyűlésileg kiküldött jegybankügyi bizottság által felállított kilencz kérdőpontra.

(Vége.) A XV. t. cz. 6 §-sa ugyan mind a két állam félnek tetszésére hagyta az államadóssági kamatjártásokat adóssági kötvények törlesztése vagy készpénzbeli töké visszafizetése vagy készpénzbeli töké visszafizetése által csökkenteni, de ez nem nyújt még elég biztosítékot arra, hogy egyik fél által eszközölt kamat vagy töké törlesztés a másik fél részéről is megfelelő törlesztést fog magá után vonni. Ily körülmények közt pedig vigyázatlanság volna a törlesztéseket megkezdeni, mivel a törlesztő államfél, ha nem győződik meg a másik fél részéről is megfelelő törlesztéssel, ép oly összeg adóssággá maradna felelős, mint a mennyit az a kiegyezés alkalmával elvállalt.

Ezek következtében a valuta helyreállítására néve sürögősen teljesítendő feladatnak tartjuk az államadósság elküldését, ugylászik, a XII-dik és az ebből kifolyó arány megállapítás szerint a XIV. t. cz. cikkiek kijelölök.

Azon 80 milliónyi államkölcöset illetőleg, melylyel Ausztria az osztrák nemzeti banknak tartozik, de a melynek jogigénye a magyarörvényekben nincsen formulázva és meghatározva, — s ha mégis Magyarország a függő adósságok iránti kötelezettségét az 1867. évi XII. t. cz. 64 §-ban érintett méltánosság alapján és részre is kiterjeszteni akarják: szükséges lenne a hazaiakat törleszteni, ezen adósságnak reánk eső részét is elkülöníteni.

Mind ezek végeredménye a 30% arányszert körülbelül 144 millió forintnyi csupán Magyarország terhelő függő adósságba nyilvánulna, — melyet az országnak a törlesztés idejéig állam kötvényekkel kellene helyettesíteni.

A mi a kivitteli módokat illeti, arranézve véleményünk oda irányul, hogy mindaddig, míg Magyarország a forgalomból kivont államjegyeket, már akár az egy, akár pedig a több-bank rendszer utján, saját bankjegyével nem helyettesíti, addig mind a két államfél részéről ugylászik, állami mint magán fizetésnek a mostani államjegyekkel kell történni. A tökéletes helyettesítés joga Magyarországnak kell hogy megszűnjék, a mi különben amugy is természetesen következménye volna a magyarpénz kizárólagos elfogadásának.

VIII. Ha az azzonnal nem eszközölhető a pénzérték visszaállításása, mi módon kell azt előkészíteni?

Mivel a kamara nincs azon adatoknak birtokában, melyek a kérdés megoldásánál mint segédeszközök nélkülözhetlenek, — és mivel azon adatok beszerzése az idő rövidsége miatt nem

fontosságú főladat megfejtesében, s egy sikerrel keresztülvihető elve érvényesítésében.

Potocky gr. ugyan, ugylászik, a legjobb reményben él, s a vajdaságból itélve, nagy dolgok szülemlenek meg általa; de azért még mindig kérdések kérdése marad: vajon a hegy nem fog-e egeret szólni!

Annyi áll, hogy ezen ideiglenes ministerium az osztrák központosítási rendszernek hanyatlását jelzi; s ezen irányban folyvást haladás lesz észlelhető: a nemzetek önállósága csak nyerni fog terben és értékben; ami Magyarországra néve is csak nyereség lesz.

A debreczeni kereskedelmi és iparkamara válasza az országgyűlésileg kiküldött jegybankügyi bizottság által felállított kilencz kérdőpontra.

(Vége.) A XV. t. cz. 6 §-sa ugyan mind a két állam félnek tetszésére hagyta az államadóssági kamatjártásokat adóssági kötvények törlesztése vagy készpénzbeli töké visszafizetése vagy készpénzbeli töké visszafizetése által csökkenteni, de ez nem nyújt még elég biztosítékot arra, hogy egyik fél által eszközölt kamat vagy töké törlesztés a másik fél részéről is megfelelő törlesztést fog magá után vonni. Ily körülmények közt pedig vigyázatlanság volna a törlesztéseket megkezdeni, mivel a törlesztő államfél, ha nem győződik meg a másik fél részéről is megfelelő törlesztéssel, ép oly összeg adóssággá maradna felelős, mint a mennyit az a kiegyezés alkalmával elvállalt.

Ezek következtében a valuta helyreállítására néve sürögősen teljesítendő feladatnak tartjuk az államadósság elküldését, ugylászik, a XII-dik és az ebből kifolyó arány megállapítás szerint a XIV. t. cz. cikkiek kijelölök.

Azon 80 milliónyi államkölcöset illetőleg, melylyel Ausztria az osztrák nemzeti banknak tartozik, de a melynek jogigénye a magyarörvényekben nincsen formulázva és meghatározva, — s ha mégis Magyarország a függő adósságok iránti kötelezettségét az 1867. évi XII. t. cz. 64 §-ban érintett méltánosság alapján és részre is kiterjeszteni akarják: szükséges lenne a hazaiakat törleszteni, ezen adósságnak reánk eső részét is elkülöníteni.

Mind ezek végeredménye a 30% arányszert körülbelül 144 millió forintnyi csupán Magyarország terhelő függő adósságba nyilvánulna, — melyet az országnak a törlesztés idejéig állam kötvényekkel kellene helyettesíteni.

A mi a kivitteli módokat illeti, arranézve véleményünk oda irányul, hogy mindaddig, míg Magyarország a forgalomból kivont államjegyeket, már akár az egy, akár pedig a több-bank rendszer utján, saját bankjegyével nem helyettesíti, addig mind a két államfél részéről ugylászik, állami mint magán fizetésnek a mostani államjegyekkel kell történni. A tökéletes helyettesítés joga Magyarországnak kell hogy megszűnjék, a mi különben amugy is természetesen következménye volna a magyarpénz kizárólagos elfogadásának.

VIII. Ha az azzonnal nem eszközölhető a pénzérték visszaállításása, mi módon kell azt előkészíteni?

Mivel a kamara nincs azon adatoknak birtokában, melyek a kérdés megoldásánál mint segédeszközök nélkülözhetlenek, — és mivel azon adatok beszerzése az idő rövidsége miatt nem

fontosságú főladat megfejtesében, s egy sikerrel keresztülvihető elve érvényesítésében.

Potocky gr. ugyan, ugylászik, a legjobb reményben él, s a vajdaságból itélve, nagy dolgok szülemlenek meg általa; de azért még mindig kérdések kérdése marad: vajon a hegy nem fog-e egeret szólni!

Annyi áll, hogy ezen ideiglenes ministerium az osztrák központosítási rendszernek hanyatlását jelzi; s ezen irányban folyvást haladás lesz észlelhető: a nemzetek önállósága csak nyerni fog terben és értékben; ami Magyarországra néve is csak nyereség lesz.

A debreczeni kereskedelmi és iparkamara válasza az országgyűlésileg kiküldött jegybankügyi bizottság által felállított kilencz kérdőpontra.

(Vége.) A XV. t. cz. 6 §-sa ugyan mind a két állam félnek tetszésére hagyta az államadóssági kamatjártásokat adóssági kötvények törlesztése vagy készpénzbeli töké visszafizetése vagy készpénzbeli töké visszafizetése által csökkenteni, de ez nem nyújt még elég biztosítékot arra, hogy egyik fél által eszközölt kamat vagy töké törlesztés a másik fél részéről is megfelelő törlesztést fog magá után vonni. Ily körülmények közt pedig vigyázatlanság volna a törlesztéseket megkezdeni, mivel a törlesztő államfél, ha nem győződik meg a másik fél részéről is megfelelő törlesztéssel, ép oly összeg adóssággá maradna felelős, mint a mennyit az a kiegyezés alkalmával elvállalt.

Ezek következtében a valuta helyreállítására néve sürögősen teljesítendő feladatnak tartjuk az államadósság elküldését, ugylászik, a XII-dik és az ebből kifolyó arány megállapítás szerint a XIV. t. cz. cikkiek kijelölök.

Azon 80 milliónyi államkölcöset illetőleg, melylyel Ausztria az osztrák nemzeti banknak tartozik, de a melynek jogigénye a magyarörvényekben nincsen formulázva és meghatározva, — s ha mégis Magyarország a függő adósságok iránti kötelezettségét az 1867. évi XII. t. cz. 64 §-ban érintett méltánosság alapján és részre is kiterjeszteni akarják: szükséges lenne a hazaiakat törleszteni, ezen adósságnak reánk eső részét is elkülöníteni.

Mind ezek végeredménye a 30% arányszert körülbelül 144 millió forintnyi csupán Magyarország terhelő függő adósságba nyilvánulna, — melyet az országnak a törlesztés idejéig állam kötvényekkel kellene helyettesíteni.

A mi a kivitteli módokat illeti, arranézve véleményünk oda irányul, hogy mindaddig, míg Magyarország a forgalomból kivont államjegyeket, már akár az egy, akár pedig a több-bank rendszer utján, saját bankjegyével nem helyettesíti, addig mind a két államfél részéről ugylászik, állami mint magán fizetésnek a mostani államjegyekkel kell történni. A tökéletes helyettesítés joga Magyarországnak kell hogy megszűnjék, a mi különben amugy is természetesen következménye volna a magyarpénz kizárólagos elfogadásának.

VIII. Ha az azzonnal nem eszközölhető a pénzérték visszaállításása, mi módon kell azt előkészíteni?

Mivel a kamara nincs azon adatoknak birtokában, melyek a kérdés megoldásánál mint segédeszközök nélkülözhetlenek, — és mivel azon adatok beszerzése az idő rövidsége miatt nem

MÁSODIK KÖNYV. Párbaj élet-halálra. Welford Károly.

Másnap reggel, mindjárt reggelizés után Milburn Ralph az alsó város felé indult, honnan egyszen a magános lakot kereste föl, s szerencsére Carlisford ott talált, és röviden elbeszélte dr. Charlton megszökésének körülményeit. Elzárt Gáspár haragja is csöndesedett s általa, hogy megbízottjai nem hibáztak, megnyugtatta érezte magát.

A körülményekkel ily könnyen kibéküléshez sokban járult a főnöknek rozsás terve; mindenestrem azonban nem kissé örült Carlisford, hogy a felügyelte alatt álló emberek gondatlansága miatt több sigort nem tapasztalt, mint arra előre el volt készülvé.

Miután Gáspár, helyettesének némi utasításokat adott, ismét a városnak vette útját. Alig hogy a főnta ért, midőn egy férfi, ki egy oldalutról jött őt, elvonulása alkalmával jól szemügyre vette, utána futott és vállára ütött.

Erre Gáspár megfordult s a mint ez embert, ki utjában eképfőntartózatát, megpillantotta, el-sápadt, s bármily megrögzött gonosztevő volt is, nem tudá jéjelmét rögtön elfojtani.

A kérdéses egyén megjelenésében mi sem volt olyan, mi félelmet idézhetett volna elő, mert nyomorultabb alakot kerese sem igen lehetett volna találni. A csipő hideg daczára alig voltak ez ember tagjai némi csekély ronggyal elfödve; rut, arczához tapadt bőre s kiálló főpocsonjtjai a végelesgyűnyedést jelék.

Csupán a melyen üregükben csillogó fekete szemek tanuszkodtak az életről; minden egyéb s nyomorultottak mutatott. Valóban gyötrelmes érzést keltett látása, annyival inkább, mert előnyre szűzfőntos darabjainak anyagja és szabása egykorú jóltérem gyanitattak. A betört és szelag nélkül viselt kalap, mely már alakját is rég elveszté; különösen visszatartó benyomást okozott.

Ejha! Trebera ur — szóló az idegen; —

MÁSODIK KÖNYV. Párbaj élet-halálra. Welford Károly.

Másnap reggel, mindjárt reggelizés után Milburn Ralph az alsó város felé indult, honnan egyszen a magános lakot kereste föl, s szerencsére Carlisford ott talált, és röviden elbeszélte dr. Charlton megszökésének körülményeit. Elzárt Gáspár haragja is csöndesedett s általa, hogy megbízottjai nem hibáztak, megnyugtatta érezte magát.

A körülményekkel ily könnyen kibéküléshez sokban járult a főnöknek rozsás terve; mindenestrem azonban nem kissé örült Carlisford, hogy a felügyelte alatt álló emberek gondatlansága miatt több sigort nem tapasztalt, mint arra előre el volt készülvé.

Miután Gáspár, helyettesének némi utasításokat adott, ismét a városnak vette útját. Alig hogy a főnta ért, midőn egy férfi, ki egy oldalutról jött őt, elvonulása alkalmával jól szemügyre vette, utána futott és vállára ütött.

Erre Gáspár megfordult s a mint ez embert, ki utjában eképfőntartózatát, megpillantotta, el-sápadt, s bármily megrögzött gonosztevő volt is, nem tudá jéjelmét rögtön elfojtani.

A kérdéses egyén megjelenésében mi sem volt olyan, mi félelmet idézhetett volna elő, mert nyomorultabb alakot kerese sem igen lehetett volna találni. A csipő hideg daczára alig voltak ez ember tagjai némi csekély ronggyal elfödve; rut, arczához tapadt bőre s kiálló főpocsonjtjai a végelesgyűnyedést jelék.

Csupán a melyen üregükben csillogó fekete szemek tanuszkodtak az életről; minden egyéb s nyomorultottak mutatott. Valóban gyötrelmes érzést keltett látása, annyival inkább, mert előnyre szűzfőntos darabjainak anyagja és szabása egykorú jóltérem gyanitattak. A betört és szelag nélkül viselt kalap, mely már alakját is rég elveszté; különösen visszatartó benyomást okozott.

Ejha! Trebera ur — szóló az idegen; —

MÁSODIK KÖNYV. Párbaj élet-halálra. Welford Károly.

Másnap reggel, mindjárt reggelizés után Milburn Ralph az alsó város felé indult, honnan egyszen a magános lakot kereste föl, s szerencsére Carlisford ott talált, és röviden elbeszélte dr. Charlton megszökésének körülményeit. Elzárt Gáspár haragja is csöndesedett s általa, hogy megbízottjai nem hibáztak, megnyugtatta érezte magát.

A körülményekkel ily könnyen kibéküléshez sokban járult a főnöknek rozsás terve; mindenestrem azonban nem kissé örült Carlisford, hogy a felügyelte alatt álló emberek gondatlansága miatt több sigort nem tapasztalt, mint arra előre el volt készülvé.

Miután Gáspár, helyettesének némi utasításokat adott, ismét a városnak vette útját. Alig hogy a főnta ért, midőn egy férfi, ki egy oldalutról jött őt, elvonulása alkalmával jól szemügyre vette, utána futott és vállára ütött.

Erre Gáspár megfordult s a mint ez embert, ki utjában eképfőntartózatát, megpillantotta, el-sápadt, s bármily megrögzött gonosztevő volt is, nem tudá jéjelmét rögtön elfojtani.

A kérdéses egyén megjelenésében mi sem volt olyan, mi félelmet idézhetett volna elő, mert nyomorultabb alakot kerese sem igen lehetett volna találni. A csipő hideg daczára alig voltak ez ember tagjai némi csekély ronggyal elfödve; rut, arczához tapadt bőre s kiálló főpocsonjtjai a végelesgyűnyedést jelék.

Csupán a melyen üregükben csillogó fekete szemek tanuszkodtak az életről; minden egyéb s nyomorultottak mutatott. Valóban gyötrelmes érzést keltett látása, annyival inkább, mert előnyre szűzfőntos darabjainak anyagja és szabása egykorú jóltérem gyanitattak. A betört és szelag nélkül viselt kalap, mely már alakját is rég elveszté; különösen visszatartó benyomást okozott.

Ejha! Trebera ur — szóló az idegen; —

MÁSODIK KÖNYV. Párbaj élet-halálra. Welford Károly.

Másnap reggel, mindjárt reggelizés után Milburn Ralph az alsó város felé indult, honnan egyszen a magános lakot kereste föl, s szerencsére Carlisford ott talált, és röviden elbeszélte dr. Charlton megszökésének körülményeit. Elzárt Gáspár haragja is csöndesedett s általa, hogy megbízottjai nem hibáztak, megnyugtatta érezte magát.

A körülményekkel ily könnyen kibéküléshez sokban járult a főnöknek rozsás terve; mindenestrem azonban nem kissé örült Carlisford, hogy a felügyelte alatt álló emberek gondatlansága miatt több sigort nem tapasztalt, mint arra előre el volt készülvé.

Miután Gáspár, helyettesének némi utasításokat adott, ismét a városnak vette útját. Alig hogy a főnta ért, midőn egy férfi, ki egy oldalutról jött őt, elvonulása alkalmával jól szemügyre vette, utána futott és vállára ütött.

Erre Gáspár megfordult s a mint ez embert, ki utjában eképfőntartózatát, megpillantotta, el-sápadt, s bármily megrögzött gonosztevő volt is,

